

УКРАЇНСЬКІ ПІСНІ.

Видані коштомъ **О. С. Балліної.**

САНКТПЕТЕРБУРХЪ.

1863 року.

ПЕРЕДНЕ СЛОВО.

Пісні сі записані не въ одинъ часъ и не въ одному кінці України. Найбільша вага їхъ у тмъ, що вони народні. Голоси їхъ записані изо найвірнійшъ, безъ самохитнихъ музикальнихъ украсъ и додатківъ.

Маємъ надію, що нашъ зборникъ не лишній буде проміжъ другихъ виданій народніхъ, бо дає вінъ матеріалъ, одъ народа добутий. Не разъ казано попередъ насъ, яку силу й вагу зъ музикального й поетичнѣго боку мають українські пісні; нічого вже намъ знову докладати про тежъ саме для тихъ, хто ще й досі не ввірився у силу народнѣі пісні, особливе української.

Сподіваємось, що прихильці до української пісні подякують намъ за сей зборникъ.

Може, колисъ хто прийметця шильно за українську музику, то й нашъ зборникъ стане у пригоді.

Одъ іншихъ пісень тільки сами голоси; слова жъ погублені, бо давненько були записані, а у другихъ зборникахъ не знайшли їхъ.

№ 1.

♩ = 80 м. м.

Ой я зро - - ду - - чу ма - ку -
 - ю на го ру йду не би чу - ю
accel.
 Та на го - ру йду - - - не - - - би чую.

Ой я зроду чумакою,
 На гору йду - не бичую,
 Та на гору йду - не бичую.

На гору йду - не бичую,
 А зь гори йду - не гальмую,
 Та зь гори йду - не гальмую.

По рівному поганяю,
До шинкарки привертаю,
Та до шинкарки привертаю.

Шинкарочка мене знає,
На сто рублівъ навіряє,
Та на сто рублівъ навіряє.

На сто рублівъ навіряє,
А на двісті присчитає,
Та на двісті присчитає.

А на двісті присчитає,
Пьяницею узиває,
Та пьяницею узиває.

Ти пьянице, ти ледащо,
Пропивъ воли не знать за що,
Та пропивъ воли не знать за що!

Пропивъ ярма и занози,
А самъ ходишь по дорозі,
Та проливаєшь гіркі слези.

№ 2.

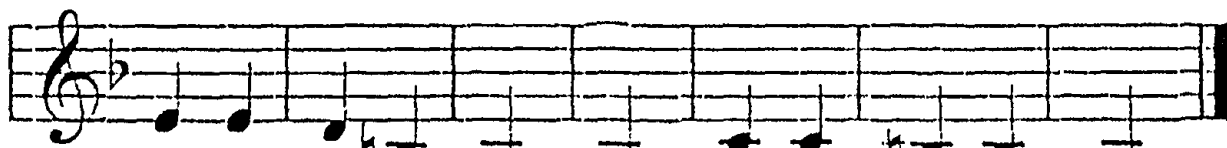
♩ = 96 м. м.

Ой - ви - ко - па - ю кри - ни - чень-

ку у се - бе въ дво - рі. — Ой ви - ко - ха - ю

мо - ло - ду дів - чи - ну не лю - дямъ со - бі.

Ой виконаю криниченьку у себе въ дворі,
Ой викохаю молоду дівчину не людямъ собі.
Та вжежъ зъ тії криниченьки орли воду пьють,
Ой а вжежъ мою молоду дівчину та къ віщю ведуть.
Одинъ веде за рученьку, другий за рукавъ,
А третій стоїть, серцемъ болить—любивъ, та не взявъ.

Не жаль мені подарунківъ, що я дарувавъ,
Ой а жаль мені ті пшні губки, що я цілувавъ;
Не жаль мені перстенечківъ, що я бунувавъ,
Ой а жаль мені ті білі ручки, що я пожимавъ;
Не жаль мені хустиночки, що я въ неї взявъ,
Ой а жаль мені дівчиночки, що я заохавъ.

№ 3.

♩ = 66 м. м.

Ой го-ре, го-ре - - що-чу-жа у - кра-

і - - на. Йа-ще й гір-ше - невірна дружина.

Во - на жъ ме-не — — зсу-ши - ла, звя - ли - ла,

Во - - - на ме-не зъ білихъ нігъ зва-ли|- ла.

Ой горе, горе, що чужа україна,
Й а ще й гірше невірна дружина: 2.
Вона жъ мене зсушила, звьялила,
Вона мене зъ білихъ нігъ звалила 2.

Ой сяду я край віконця прости,
Тай одсуну кватирку одъ ринку, 2.
Тай подивлюся, хто ходе по ринку:
Ажъ мій милий по риночку ходе. 2.
Чужу милу за рученьку воде,
Чужу милу цілує-милує
А на мене нагайку готує.
Готуй, милий, хочъ дві и чотирі —
Я хазяйка найстарша міжъ ними.

№ 4.

♩ = 72 м. м.

Ой та ві-теръ - по - ві - ва - - - е,
Ой та ло - зи - рос - хи - ля - - - е,

та ві-теръ по - ві - ва - - - - - е,
та ло-зи ро-схи - ля - - - - - е,

та ло - зи рос - хи - ля - е.
та ма - ти доч - ку ла - е.

Вітеръ повіває
Лози росхиляє,
Мати дочку лає,
Гулять посилає.
Та гуляй, гуляй, доню
Поки молодая;

Якъ старая будешъ
Гуляти забудешъ.
Гуляла, гуляла,
Мати не зиняла;
Теперь зупинила
Чужая Країна,
Невірна дружина,
Малая дитина
Рученьки звязала,
Гулять заказала
Та не хай той почуе,
Що въ стѣну ночуе
Зъ сірими волами,
Зъ чорними бровами.

№ 5.

Ой не шу - ми лу - же - - - -

- о со - ко - ю ду - - - же не зав

да вай сер - - - - цю жа - - - лю

бо я - вь чу - жімь кра - ю.

Ой не шуми, луже, осокою дуже,
Не завдавай серцю жалю, бо я вь чужімь краю!
Ой я вь чужімь краю марно пропадаю,
Бідна жь моя головонька, що роду не маю.

Ой я въ чужімъ краю, якъ на пожарині.
Ніхто жъ мене не пригорне при ликій годині.
Ой роблю я, роблю - робота ні за-що,
Люде кажуть и говорють: «сирота ледащо!
«Сирота ледащо не хоче робити,
«Ой оддаймо вражого сина въ москалі служити!»
Сирота втомився, на тинъ похилився —
Люде кажуть и говорють: «вінъ мабуть унівся!»
Ой піду я, піду на гору крутую,
Ой стану жъ я, подивлюся на річку биструю.
Ой річка бистрая! На еі дивлюся,
Думки мині серце давлять — піду утоплюся!
Не топись, козаче, марно душу згубишъ,
Треба зъ людьми въ світі жити, хоть ти світомъ нудишъ.

№ 6.

♩ = 80 м. м.

Ой зза го-ри ві-теръ ві - е мо-я до-ля

въ гос-ті і - де. Де ти до-ле бу-ла - ,

що ме - не - за - бу - ла.

Изза гори вітеръ віе
Моя доля въ гості іде.
Де ти, доле, була } 2.
Що мене забула. }

Чи ти въ лісі заблудилась?
Чи ти въ полі опізналась?
Чи у беседі була, } 2.
Медъ - горілку пила }

Ой я въ лісі не блудилась
И у полі не пізналась —
Була на риночку, {
Пшла горілочку } 2.

Ой піду жъ я по - підъ двіррю
Та заплачу по безділлю;
Ой плачу жъ я, плачу,
Літа свої трачу.

Ой піду я улоньками,
Сидять люде пароньками
А я бідна вдалась, {
Мині й пари нема. } 2.

Ой Боже мій милостивий
Чомъ ти такий неправдивий,
Або жъ мене скарай,
Або пари шукай,
Або мене вмерти,
Або пару знайти.

№ 7.

$\text{♩} = 80 \text{ м. м.}$ *acceler.*

Ой вий-ду я на у - ли-цю гу - ля - ю, гу-
ля - - - - ю, якъ бі-ла-я ле-бе-доч-ка
по ти - хімъ Ду - на - - ю.

Ой вийду я на улицю,
Гуляю, гуляю,
Якъ білая лебідонька
По тихімъ Дунаю.

Ой дай мнѣ два перстинки,
А третю каблучку;
Коли не хочь любить мене,
Люби мою сучку:

Въ мене сучка загривая,
Краще твого хорта —
Есть у мене женишенько,
Та не тебе чорта.

№ 8.

Не то пила не - ва - ри - ла, на при пічку

жаръ, жаръ — якъ я пі-ду зъ сѣ - го

се - ла, комусь буде жаль — — жаль.

Не топила, не варила,
На припічку жаръ, жаръ;
Якъ піду я зъ сѣго села
Комусь буде жаль, жаль.

Не топила, не варила
У світлонці димно;
Якъ піду я зъ сёго села
Кому съ буде дивно.

Не топила, не варила
У світлонці душно;
Якъ піду я зъ сёго села
Комусь буде скушно.

Не топила, не варила,
На припічку попіль;
Якъ піду я зъ сёго села,
Зостанетця сокіль.

Не топила, не варила,
На припічку каша;
Прощавайте, сусідоньки,
Теперь я не ваша.

№ 9.

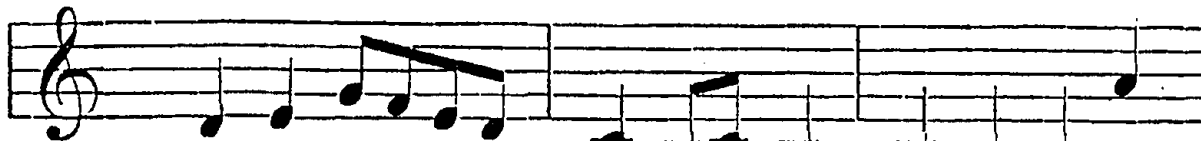
♩ = 112 м. м.

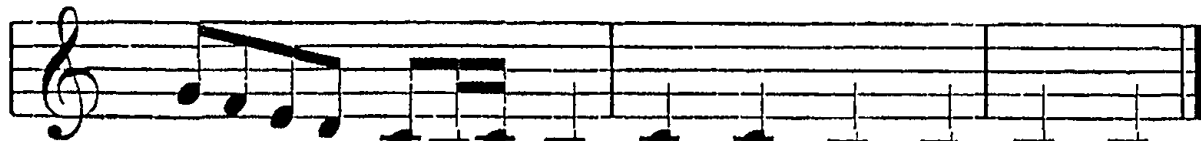
Ой сівъ за пивъ ой сівъ за пивъ за пивъ за - - жу -

рив - ся, Гей що - безъ щас тя -

безъ — до - - лень - ки що безъ щас-тя

безъ—до - лень - ки ко-закъ у ро див - ся.

Ой сівъ запивъ, ой сівъ запивъ,
Запивъ, зажурился, —
Гей, що безъ щастя, безъ доленьки } 2.
Козакъ уродився!

А чи ёго недоленька,
Чи такеє щастя?...
Гей, а чи ёму подіяла }
Шинкарочка Настя?... } 2.

Ой чи дала въ хлібі збісти,
Чи въ горільці зпити?
Гей, аби бь тому козакові }
На світі не жити. } 2

Пішовь козакъ дорогою
Доленьки шукати;
Гей, та й зострівь вінъ старого діда, }
Ставь ёго питати. } 2.

«Скажи мні, старий діду,
Де шукати долі, —
Гей, а чи въ Січі, чи въ Самарі, }
Чи въ чистому полі?...» } 2.

— «Ой ни въ Січі, ні въ Самарі,
Ні въ чистому полі:
Гей, виринає твоя доля }
По тімъ боці моря.» } 2.

Пішовь козакъ дорогою
Доленьки шукати,
Гей та й зійшовь вінъ на синє море, }
Та й ставь потопати, } 2.

Червоною хустиною
На берегъ махати, —
Гей, нікто того козаченька } 2.
Не йде рятувати.

Тільки вийшла стара мати
Зъ моря води брати,
Гей, тай зустріла рибалочокъ, } 2.
Та й стала прохати.

«Рибалочки, голубчики,
Увольніте мою волю —
Гей, закиньте тонкий невідъ } 2.
По снѣму морю!

«Рибалочки, голубчики,
Дамъ вамъ золотого —
Гей, та витягніть мого сина, } 2.
А хочъ не живого!

«Рибалочки, голубчики,
Дамъ ще й горілки напиться —
Гей, та витягніть мого сина, } 2.
Та хочъ подивиться!

«Рибалочки голубчики,
Дамъ вамъ копу грошей —
Гей, та витягніть мого сина — } 2.
Який вінъ хороший!...»

Лежить козакъ на пісочку, —
Вода въ рота лъетця;
Гей, его мати на бѣрезі }
Якъ горлиця бѣетьця!... } 2.

№ 10.

$\text{♩} = 84 \text{ м. м.}$

Ві-ють ві-три ві - ють буй - ні відъ - го

ри — — Та при і хавъ ко - за

чень - ко відъ вой - ни.

Віють вітри, віють буйні відъ гори
Та прихавъ козаченько відъ війни,
Та прив'язавъ кошиченька до воріть,
А самъ пішовъ до дівчини на совіть.
«Ой здорова, моя мила, чи чуєшъ,
Та съ кимъ же ти, моя мила, почувешъ?»
— «Ой ночую, мій миленький, не сама —
Якъ у лузі калинонька зацвіла.»
— «Скільки въ лузі на калині квіточокъ,

Стільки, моя мила, діточок!»
— «Висить вірець на відерку — умийся.
Висить рушникъ на кілочку — утрися.
Стоить медъ, вино, горілка — частуйся.
Лежить риба осятрина — годуйся.»

№ 11.

$\text{♩} = 80 \text{ м. м.}$

Ой тон - ка - - я хме - ли - ноч - ка,
На ярѣ по - ви - ла - - - -
ся — Ой мо - ло - да - я дів - чи - нонь -
ка Въ ко - за - ка вда - ла - - - - ся.

The musical score consists of four staves of music in a 2/4 time signature, with a tempo marking of quarter note = 80 measures. The key signature has three flats (B-flat, E-flat, A-flat). The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes.

Ой тонкая хмелночка
На ярѣ повилася,
Ой молодая дівчинонька
Въ козака вдалася.

Такі руки, такі ноги,
Така й головонька;
Якъ зійшлися обнялися —
Люба й розмовонька!...

Пшла наша розмовонька
Тихо за водою.
«Ой мандруй, мандруй,
Мандруй про мною.»

— Ой рада бъ я мандрувати,
Не зійду зъ тобою, —
А хочъ зійду — не зійду,
Не порівняюся.

А хочъ зійду — не зійду,
Не порівняюся,
Хиба тоді порівняюся,
Якъ повінчаюся.

Тоді тобі, козаченьку,
Всю правдоньку скажу,
Якъ я свою білу ручку
Изъ твоею зв'язу.

А вже свою білу ручку
Зъ твоею зв'язала —
Такі тобі, козаченьку,
Правда не сказала.

№ 12.

$\text{♩} = 66 \text{ м. м.}$

Охъ и га - ю мій га - ю, Ти шумишъ не по-
acceler.
- ма - лу. А якъ у - пу-сти-ла
изъ рукъ го-лу-бонька, Тай в - же й не пій-ма-ю.

«Охъ и гаю мій, гаю,
Ти шумишъ не помалу
Ой якъ упустила изъ рукъ голубонька } 2.
Та вже й не піймаю.

«А хочъ же я й піймаю,
Та вже не такого..
А якъ не любила—не буду й любити } 2.
І до тебе говорити.

— Ой піди, хлопку, внеси
Голубні жупани:
Чи не заговоре, хочъ слово промове, } 2.
Та до мене моя пані.

«Охъ и милый мій Боже,
Жупани ті не допоможуть:
Ой якъ не любила—не буду й любити } 2.
И до тебе говорити. }

— Ой піди, хлопку, введи
Та коня вороного:
Чи не заговоре, хочъ слово промове, } 2.
Та до мене молодого. }

«Охъ и милый мій Боже,
Кінь вороний не поможе:
Ой якъ не любила—не буду й любити } 2.
И до тебе говорити. }

— Ой піди, хлопку, внеси
Щпрозлоте сидельце:
Чи не заговоре, хочъ слово промове } 2.
Та до мене мое серце. }

«Охъ и милый мій Боже,
Сіделечко не поможе:
Ой якъ не любила—не буду й любити } 2.
И до тебе говорити. }

— Ой піди, хлопку внеси,
Та нагайку дротянку:
Чи не заговоре, хочъ слово промове } 2.
Изъ вечора та до ранку. }

«Охъ и милый мій Боже,
Нагаечка тай поможе
Ой хочъ не любила, та буду любити } 2.
И до тебе говорити. }

№ 13.

$\text{♩} = 75 \text{ м. м.}$

Ой у по - лі кривичень -
- ка, зь не - і во - да про - ті - ка - - е.
Ой тамъ чу - макъ мо - ло - день - кий сі - рі
во - ли на - пу - ва - - - е.

Ой у полі кривиченька
Зь неї вода протікає:
Ой тамъ чумакъ молоденький } 2.
Сірі воли напуває.

Воли ревуть, води не п'ють:
Въ Кримъ доріженьку чують...
Ой Богъ знає, Богъ відає, } 2.
Де чумаченьки ночують. }

Ой ночують чумаченьки
Въ степу край дороги —
Розпустили сірі воли } 2.
Та по зеленій діброві. }

Умеръ чумаць молоденький
У неділеньку вранці;
Поховали чумаченька } 2.
Та у зеленімъ байраці. }

Виспали надъ чумакомъ
Високу могилу,
Посадили у головахъ } 2.
Та червону калину. }

Прилетіла зозуленька
Тай сказала: «ку-ку!»
Подай, милий, подай, орле, } 2.
Та хочъ правую руку. }

Ой радъ би я, моя мила
Обидві подати,
Та налягла спра земля, } 2.
Охъ що не можна підняти. }

№ 14.

Ой гай мати, ой гай мати,
Ой гай зелененькій. 2.
Виїзжає зь України
Козакъ молоденькій. 2.
Виїзжає, шапочку знявъ,
Та низенько вклонився: 2.
«Прощай старе, прощай мале,
Може зь кимъ сварився. 2.

Ой гляну жъ я на хустину
Та згадаю дівчину. — 2.
Ой се жъ таа хустина,
Що шила дівчина; 2.
Ой гляну жъ я на сідельце,
Та заболить серце. 2.

№ 15.

$\text{♩} = 132 \text{ м. м.}$

Ой бо - же мій бо - же, на-що я вро-

(У 2-му вул.)

и самъ мо - лодъ, та ще и не же-

див - ся, Э — э — э — — —

на що - - я вро - див - ся.

Ой Боже, мій Боже, на що я вродився. 2.

Э—э—э—на що я вродився.

Що кінь воронъ и самъ молодъ, та ще й не женився. 2.

Э—э—э—та ще й не женився.

Та продаймо, браття, коня вороного,

Та оженімъ, браття, мене молодого,

Э—э—э—мене молодого.

Не веліла мати коня продавати,
Та веліла мати въ походъ виступати.

Що підъ тимъ теренцемъ }
Стоить дівка зъ молодцемъ } 2.

Э—э—э—дівка зъ молодцемъ.

Стоить дівка зъ молодцемъ, }
Покрилася рукавцемъ } 2.

Э—э—э—покрилася рукавцемъ.

Покрилася полами, }
Що зъ чорними бровами. } 2.

Э—э—э—зъ чорними бровами.

№ 16.

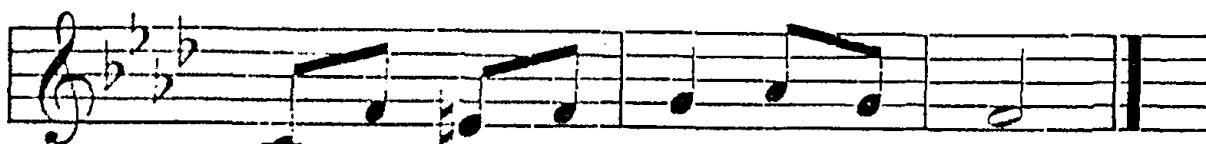
♩ = 66 м. м.

Зе - ле - не - е жи - то, зе - ле - не,
Хо - ро - ши - і го - сти у

ме - не Тіль - ки мо - е сер - день - ко мре,

Що - ми - ла - я за - міжъ н - де.

Зеленее жито, зелене,
Хорошиі гости у мене.
Тільки мое серденько мре,
Що моя милая заміжъ пде.
Иди, иди, милая, здорова,
Я тобі не скажу ні слова:
Есть у мене кінъ вороний—
Я поїду самъ до вдови:

Ой у вдови Марусенька дівка,
Марусенька дівка не гуляє,
Вона хату вимітає,
Марусеньки мати питає:
— Скажи, скажи, Марусенько дочко.
Які въ тебе гості бувають?
«Тобі, мати, мене не штати,
А мині, мати, тобі не казати.
— Бодай же ти, доню, оніміла,
Якъ ти мині правди не сказала.
«Ой дай-Боже, матусенько, дай,
Коли тобі дочки не жаль.

№ 17.

$\text{♩} = 72 \text{ м. м.}$

Ой на го-рі жп-то и въ до-ли-ні
ritard.
жп-то; Підъ бі-ло - - ю бе - ре-зо-ю
a tempo.
ко-за - чень - - - ка вби-то.

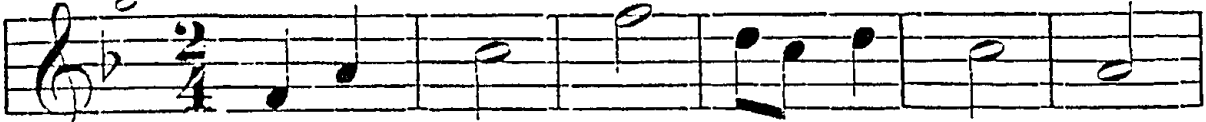
Ой на горі жито, и въ долпні жито;
Підъ білою березою казаченька вбито. 2.
Ой убито, вбито, затагнено въ жито,
Червоною китайкою личенько накрито. 2.
Прилетіла пава, въ головонькахъ впала,
Крилечками стрепенула та й защебетала. 2.
Прийшла ёго мила, китайку відкрила,
Та глянула на личенько, та й заголосила: 2

Чи ти, милий, випвся, чи зъ коника вбився,
Чи зъ иншою повінчався, мене одцурався? 2.
— Я, мила, не випвся и зъ коня не вбився
И зъ иншою не вінчався,—тебе одцурався! 2.

№ 18.

$\text{♩} = 69 \text{ м. м.}$

Ой по - сла - ла ма - ти Ка - трю,

Ой по - сла-ла ко-ней ста-до па - сти.

Ой по сла-ла ко-ней ста-до па - сти.

Ой послала мати Катрю,
Ой послала коней стадо пасти. 2.
Пасла Катря, погубила,
Шукаючи Катя заблудила. 2.
Приблудилася Катруся,
Приблудилась въ городъ на риночокъ. 2.
У городі на риночку
Пило два ляшеньки горілочку. 2.
Пили вони и гуляли
И Катрусю собі підмовляли: 2.

«Сідай, Катю, у колясу,
Поїдемо, Катю вь землю нашу.» 2.
Ище Катря не сідала —
Зь кониченьківъ уже пара встала; 2.
Ище Катря й не всілася —
Колясочка наша розсілася. 2.
Коло сіней, коло хати
Гудуть голубоньки волохаті — 2.
Вийшла мати одчиняти,
А вже Катрусеньки не видати. 2.
— Сипи жь мої! вась чотирі:
Осідлайте коні воронні, 2.
Та біжте все шляхами,
Доганяйте сестру пзъ ляхами. 2.
Наженете у Прилуці —
По'друбайте ноги й руки суці; 2.
Наженете у Полтаві —
Наробіте сестрі своїй слави. 2.
Якъ нагнали у Полтаві —
Сидить сестра наша вь злато главі: 2.
«Брати жь мої молодні,
Потомили коні воронні; 2.
Що хотіте, те й беріте,
Тільки ляха мого не губіте.» 2.
Срібло й злото — все забрали
И ляшенька мого зарубали. 2.

№ 19.

Ой ко-лиєь бу-ла рос-кішєь во-ля,
А те-пе — рєнь-ка не-во-лень-ка,

А те-пе — рєнь-ка не-во-лень-ка.
Та бо-лїть сер-це ї го-ло-вонь-ка.

Ой колїєь була роскішєь-воля,
А теперєнька неволєнька;
Та болїть серце ї головонька,
Во чужа, дальня сторононька.
Та тумань полємъ полягає,
Батько сина виганяє.
— Иди, синку прїчєь відь мене,
Черєзь тебе сварка вь мене;
Не такь сварка, якь та спїрка,
Не такь спїрка, якь та лайка,
Не такь лайка, якь та бїйка.
Та нехай тебе орда займе,
Орда займе, зарубає,
Вь сїру землю закопає,
Лопатами закидає.
Та мене жь, тату, орда знає,

Вона мене не рубає,
А ріднимъ братомъ називає.
За дубовий стілець сажає,
Пивомъ - медомъ напуває,
Срібломъ - золотомъ наділяє.
Та туманъ поле покриває,
Мати сина завертає.
— Вернись, сину, до домоньку,
Змню тобі головоньку.
«Изми, мамо, сама собі,
Сама собі, дочці своїй,
Дочці своїй, боханочці;
А міні змиють дрібні дощі
А росчешуть густі кущі,
А висушать буйні вітри,
А пригладить ліщинонька,
Кудрі зав'є дівчинонька.»
Та туманъ поле покриває.
Дрібенъ дощикъ навранас, —
Сестри брата споряжають,
Въ доріженьку виряжають:
Старша сестра коня веде,
Середульня зброю несе,
Що найменьшая брата пита:
«Коли, брате, въ гості ждати?»
— Піди, сестро, до Дунаю,
Візьми, сестро, піску зграю,
Та посій піску на камні:
Коли пісокъ той изійде,
Тоді братікъ въ гості прийде! —
Нема дощу, нема зходу —
Нема брата изъ походу...

№ 20.

$\text{♩} = 76 \text{ м. м.}$

Ой на го - рі ва - си - лєч - ки зхо - дять,
підъ го - ро - ю бар - ві - ноць по - слав - ся.

Ой на горі василечки зходять,
Підъ горою барвіноць послався;
Молодъ козакъ розпивсь, розгулявсь,
Стоптавъ, зломавъ червону калину,
Зсушивъ, зв'яливъ дівку Марусеньку.
Марусенька по бережку ходє,
А за нею вітеръ хвилю гонє.
Марусенька у хвилю вступила...
Мати сина насильно женила,
При народу невістку судила.
«Сонливая молода невістка,
Та ще къ тому й не хоче робити.»
Розгулявсь козакъ молоденький.
Середъ двора комора нова;

Ой тамъ мила постіль білу слала,
До постели вірно розмовляла:
«Постіль біла, біла й пуховая,
Хтожъ на тобі сю нічъ буде спати?»
Пішовъ милий у шинюкъ гуляти,
А изъ шинюку о-північъ до-дому
Прійшовъ милий підъ нову хату:
— Порадь, мати, якъ жінку зкарати?
«Бери, сину, дротяну нагайку,
Та й бий жінку зъ вечора до ранку.»
Пійшовъ милий підъ нову хату:
«Чи есть мати порадиця въ хаті?
Порадила, чимъ жінку зкарати,
Порадь, мати, де жінку сховати?»
— Бери, сину, вороного коня,
Вези жінку до снѣго моря. —
«Не такъ, мати: якъ жінку ховати,
Треба мати громаду зібрати.»

№ 21.

Та на-сту - на - е чор-на-я хма-ра,

А дру - га — я си-ня. А дру - га — я
Та хо-ро - ша - го
У зе-ле - ній ді

си - - ня. Та по-ро - ди - ла у - ді - вонь-ка
си - - на. А де во-на ё - го по - ро - ди - ла,
бро - ві. Та не да-ла ё - му мо - ло - до - му

та хо-ро - ша - - - го си - на.
у зе-ле - ній ді - бро - ві.
ні - ща - стя, ні до - лі.

Наступає чорная хмара, а другая сина —
Та породила удівонька хорошаго сина.
А де вона ёго породила? у зеленій діброві!
Та не дала ёму молодому ні щастя, ні долі,
А дала ёму бітее личко, щей чорніі брови.
— Та було-бъ тобі, моя мати, сихъ брівъ не давати.
Та було бъ тобі, моя мати, щастя—долю дати,
Бо теперъ мене, моя мати, записали въ салдати.
Не плачъ, мати, не журися, бо на те я вродився,
Не плачъ, мати, не печалься, бо на те я вдався,
А тоді, мати, заплачемъ, якъ на муштрі побачишъ.
Та не розвпрайся сухий дубе, завтра морозъ буде —
Не жепися, вдовинъ сину, въ осени наборъ буде.
Я морозу не боюся, рано розівьюся,
Я набору не боюся, заразъ оженюся,
А якъ прийде пора времъя, то я й уберуся.
Тай ой гай мати, ой гай мати, ой гай зелененький,
Та помандрувавъ зъ села козакъ молоденький.
Якъ мандрувавъ, шапочку знявъ, низенько вклонився:
«Прощавайте, сусідоньки, може зъ кимъ бранився!
Та хочъ бранився—не бранився, аби попростився.»
Ой якъ ввійшовъ на битий шляхъ, та слізюньками вмився.
«Не жаль мні доріженьки, що закурилася,
А жаль мні моеі неньки, що закурилася;
Не жаль мні доріженьки, що пилломъ принала,
А жаль мні дівчиноньки, що зъ личенька знала.
Ой поливайте суху доріженьку, щобъ не курилася,
Ой розважайте мою неньку, щобъ не журилася.
Не зпоминайте худими словами, щобъ я не журився.
А зпоминайте добрими словами, щобъ я веселився.

№ 22.

$\text{♩} = 80 \text{ м. м.}$

Що по го-рахъ сні - ги

ле - жать по до - ли-нахъ

во - - ди сто - - - - ать.

Що по горахъ снігъ лежать.
По долинахъ води стоять,
По-підгірью маки цвітуть,
Битимъ шляхомъ чумаки йдуть.
Туманъ поле устилє,
Мати сна підмоє.
— Вернись, сну, додомоньку,
Змию, зчешу головоньку.

«Пзмиї, мати, сама собі,
Не завдавай жалю міні:
Мниї змиють дрібні дощі,
А розчешуть густи терни,
А розмають буйні вітри,
А висушить ясне сонце.

№ 23.

Якъ пішовъ я до дів-чи-ни ква-тир-ку 'дчи-ня-ю

Ква-тир-ку 'дчи-ня-ю, Ква-ти-роч-ку од-чи-ня-ю,

дів-ку ви-кли-ка-ю, дів-ку ви-кли-ка-ю.

Якъ пішовъ я до дівчини,
Кватирку 'дчиняю, (2).
Кватирочку одчиняю,
Дівку викликаю. (2).
Вийди, вийди, дівчинонько,
Зъ рубленої хати; (2).
Порадь мене, дівчинонько,
Якъ рідная мати. (2).
— Ой я тебе, козаченьку,
И ражу й не ражу, (2).

Я зъ тобою вечірѣ стою —
На пинного важу. (2).
— Бодай тебе, дівчинонько,
Зъ такою радою: (2).
Я до тебе зъ щиримъ серцемъ,
А ти зъ израдою. (2).
Бодай же ти, дівчинонько,
Тоді заміжъ вийшла, (2).
Якъ у полі, при дорозі
Рута ара зійшла. (2).

№ 24.

♩ = 112 м. м.

На го - рі го - рі і-дуть ма-зу - рі

і-дуть і-дуть ма-зу-роч-ки ве - зуть ве-зуть

бар-ві-ноч-ки бу-ли на вой - ні.

На горі, горі ідуть Мазурі (2).

Ідуть, ідуть Мазурочки,

Везуть, везуть барвіночки — } 2.

Були на війні.

Одинъ Мазуръ вставъ, другий Мазуръ спавъ. (2).

Ідуть, ідуть въ чистімъ полі,

Ідуть, ідуть всі раздоллемъ — } 2.

На сивімъ коні.

Приїхавъ въ ночі при ясній свічі; (2).

Стукъ-грякъ въ віконечко :
Вийди, серце, коханочко,
Дай коню води! } 2.

— Не могу я встать, коню води дать: (2).

Ввечері холодна роса,
Я ходила въ пана боса—
Ніжечки щемлять. } 2.

№ 25.

У по лі мо - ги - - - ла зъ віт ромъ го - во -
ри - - - ла По - вій віт - ре ти на ме - не,
щобъ я не чор - ні - ла.

У полі могила зъ вітромъ говорила:
Повій, вітре буйсенький, щобъ я не чорніла, 2.
Щобъ я не чорніла, щобъ я не марніла,
Щобъ по мні трава росла, та ще й зеленіла. 2.
И вітеръ не віє и сонце не гріє,
Тільки въ полі край дороги трава зеленіє. 2.
Ой у полі річка, — черезъ річку кладка;
Не покидай, козаченьку, рідненького батька! 2.

Бо якъ батька покинешъ, — самъ марно загинешъ,
Річенькою бистренькою за Дунай заплинешъ. 2.
Бодай тая річка риби не плодила:
Вона мого товариша на віки втопила; 2.
Бодай тая річка куширёмъ заросла:
Вона жъ мого товариша за Дунай занесла. 2.
Летить крячокъ по-надъ моремъ, та й летячи кряче,
Сидить козакъ біля моря, та й сидячи плаче. 2.
Летить крячокъ по-надъ моремъ, ніжки червоненьки,
Помірає на чужині козакъ молоденький. 2.
Ой у полі орелъ літаючи кряче,
Ходить мати в'ъ чистімъ полі, питаючи плаче: 2.
«Сизий орле, сизий орле, ти скрізь же літаєшъ:
Чи не бачивъ мого сина,— де вінъ пробуває.» 2.
— «Въ полі, мати, въ полі, мати, синъ твій пробуває,
На зеленій травиченьці коня попасає.»

№ 26.

$\text{♩} = 96 \text{ м. м.}$

Го - ло - вонь - ко мо - я бід - -

на - я, Въ ме - не ма - ти та не -

рід - - - - - на - я.

The musical score consists of three staves in G major, 3/4 time. The first staff begins with a treble clef and a common time signature (C), with a tempo marking of quarter note = 96 measures. The melody starts on G4, moves to A4, B4, C5, then descends through B4, A4, G4, F4, E4, D4, C4, B3, A3, G3. The second staff continues the melody from G3, moving to F3, E3, D3, C3, B2, A2, G2, F2, E2, D2, C2, B1, A1, G1. The third staff concludes the piece with a final cadence on G1, marked with a double bar line.

Головонько моя бідная,
Въ мене ненька та нерідная,
Дружинонька неймовірная,
Чужа сімья непривітная!
Сама сідає, вечеряє,
Мене посилає по воду,
Ой по воду, по холодную,
Незобуту, незодягненую,

Тільки личкомъ підперезаную.

Ойшла я черезъ батьківъ двіръ —

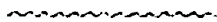
Побачила мене матінка.

«Не плачъ, доню, ні на батька свого,

Не плачъ, доню, ні на неньку свою!

Заплачъ, доню, на недоленьку,

Що попалася въ неволеньку.

№ 27.

$\text{♩} = 76 \text{ м. м.}$

Всі ку-ро - чки, до ку-поч - ки

півень на по - ро - зі, У - сі хлоп-ці

на у - ли - ці, а мій у до - ро - зі.

Всі курочки до купочки,
Півень на порозі;
Усі хлопці на улиці,
А мій у дорозі.
Насіяна пшениченька,
Та нікому жати;
Питаєтця синь матері,
Которую брати:
Ой чи тую багатую,

Що мати веліла;
Ой чи тую сиротину,
Що серце боліло.
Богатая спісивая,
Все буде гордптьця,
А бідная сиротина
Мусить покоритьця.
Повій вітерь-вітерочку
Зъ глибокого яру,
Прибудь милий, чорнобривий
Зъ далекого краю.
Радъ би вітерь повівати, —
Яръ глибокий дуже;
Радъ би милий прибувати,
Такъ далеко дуже.
Зсучу свічку зъ воску ярого
Та пошлю її до Бога,
Щобъ моему миленькому
Щасливая дорога.
Якъ милий у дорозі:
Поможи ёму, Боже,
А якъ милий въ шинварочки,
То скарай ёго, Боже!

№ 28.

$\text{♩} = 50 \text{ м. м.}$

Ві-ють віт - ри, щей буй-не-сень-рі.
И - де до - щикъ гро - мо-ве-сень-кий

И-де до - - щикъ гро-мо-ве - сень-кий.
На мій са - - докъ зе-ле-не - сень-кий.

Віють вітри щей буйнесенькі,
Иде дощикъ громовесенький
На мій садокъ зеленесенький.
А въ тимъ саду світлонька нова,
А въ світлонці живе удова.
У вдівоньки дочка молода —
Виводила вороного коня,
Напувала зъ синёго моря.
«Воронъ коню, чомъ води не пьешъ,
Копитами сиру землю бьешъ?
Чомъ ти милий не по правді живешъ:
Що вечора коня сідлаешъ,

А зъ півночі зъ двора зъїзджаешъ,

А къ світові зъ музиками йдешъ,

Та до мене голосъ подаешъ.

— Обсади мила вишеньками двіръ

Щобъ не доходивъ голосочокъ мій. —

«Обсади милий половину двора,

Щобъ ти не мій, а я не твоя.

— Ой ні, мила, неправда твоя,

Кажуть люде, що на-вікъ моя:

Насъ не розлучить ни світъ, ни зоря,

Хиба розлучить мать сира земля.

№ 29.

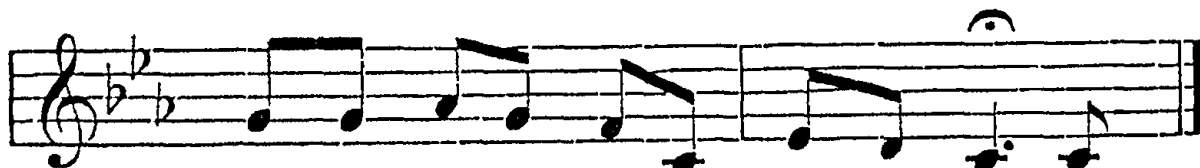
♩ = 60 м. м.

Ой за - чу - ла мо - я до - - ля що не
Ой Сер - би - не Сер - би — но - - чку сва - тай

бу - - - ти ме - ні до - - - ма
ме - - - не не ве - ли - - - чку,

що не бу - - ти ме - ні до - ма.
сва - тай ме - - - не не - ве - ли - чку.

Ой зачула моя доля,
Що не бути мені дома. 2.
Бути міні у неволі,
У некрутському наборі, 2.

У залізі, у закові,
Молодому козакові!
Скоро бозакъ догадався —
По улицяхъ не шатався, 2.
По улицяхъ не шатався,
До дівчини заховався, 2.
До дівчини у комору,
На тихесеньку розмову. 2.
«Дівчинонько, мое серце,
Сховай мене підъ ряденце. 2.
Дівчинонько, моя рибко,
Сховай мене, щобъ не видко. 2.
Лихі люде якъ узнали,
Отаманові сказали. 2.
Якъ прибігло два десятскихъ,
Дівці двері розламали, 2.
Таки парубка піймали,
Назадъ руки изв'язали; 2.
Посадили у задочокъ,
А два сіло въ передочокъ;
Та повезли въ городочокъ.
Одинъ коні поганяе,
Другий парня доглядає; 2.
Та привезли въ городочокъ,
Поставили у станочокъ,
Забрили его лобочокъ;
Платкомъ шию завязали,
Ще й салдатикомъ назвали. 2.
Иди, парень, висипайся,
Та й на муштру поспішайся. 2.
Скоро парень пробудився,
За головоньку вхопився. 2.

Бідна моя головонька,
Що чужая сторононька,
Не рідная родинонька.
Лучче бь було зь грабельками,
Ніжъ тепера зь шабельками; 2.
Лучче бь було зь сестрицями,
Ніжъ тепера зь рушницями; 2.
Лучче бь було плугомъ ити
Ніжъ зь панами говорити; 2.
Лучче бь було воли пасти,
Ніжъ тепера зь коня впасти. 2.

— Ой Сербине, Сербиночку,
Сватай мене невеличку. 2.
— Ой радъ же бь я тебе сватать,
Такъ боюся твого брата. 2.
Отруй, дівко, свого брата,
Тоді буду тебе брати. 2.
— Ой рада бь я отруїти,
Такъ не знаю, що робити. 2.
— Підставъ, дівко, коновочку
Підъ гадючу головочку. 2.
Що въ гадину сонце пече,
А зь гадини роса тече. 2.
Ище братікъ у дорозі,
А вже зілля на порозі. 2.
— Ось на, брате, сєго пива,
Що безъ тебе наробила. 2.

— Пий, сестрице, перше сама,
Що бъ ти мене не зрадила. 2.

— Ой я пила, якъ робила,
А се тобі оставила. 2.

А братічогъ, якъ напився —
Изъ кониченька звалився. 2.

№ 30.

♩ = 88 м. м.

Ой дів-чи-но по-дру-жень-ко, чи бу-ла жъ ти
ritard.

та на тій у - ли - ці. Ой чи бу - ла жъ ти

(У 2-му купл.)

та на тій у - ли - ці, чи ба-чи-ла же-ни-ха мо - го.

Ой дівчино подруженько, чи була жъ ти та на тій улиці?
Чи була жъ ти та на тій улиці, чи бачила жениха мого?

Ой бачила — не бачила, а зъ нимъ вечіръ та простояла:
Вечіръ стоявъ, та тяженько здихавъ—чому мила не виходила.

Вечір̄ стояв̄, та тяженько здихав̄—чому мила не виходила,
Вечір̄ стояв̄, та не тебе питав̄—чому мила не виходила.

Бодай тобі, подруженько, та вніли комарі очі,
Щоб̄ не стояла, та не розмовляла з̄ моїм̄ милим̄ та до півночі.

№ 31.

$\text{♩} = 80 \text{ м. м.}$

8va

Ту - га — ме - ні за ту - го - ю пі - шовъ — ми - лий

8va

за дру - го - ю. Знайшовъ ми - лий кра - щу ме - не,

хо - че по - ки - ну - ми ме - не.

Туга мині за тугою:
Пішовъ милий за другою,
Знайшовъ милий кращу мене, —
Хоче покинути мене.

Якъ у саду, тажъ и въ лісі
Соловейко на горісі,
Зозуленька на калніні:
Десь мій милий на Україні,

На бонику проїзжає,
На сонечко поглядає,
Чи високо сонце зходе?
Чого мила смутна ходе?

Видно її по личеньку,
Що не спала всю ніченьку,
Видно її по білому,
Що журилась по милому.

Коло річки, коло броду
Пило два голуби воду,
Вони й пили й воркотіли,
Знялись вь парі й полетіли.

Крилочками стрепенулись —
Всі любовці спомъ янулись,
Ви любовці, ви розлуки,
Гіркая печаль болізнъ.

Ви любовці, ви розлуки,
Гіркая печаль — болізнъ:
Одъ болізни люде знають,
Відъ любовцівъ помірають.

№ 32.

$\text{♩} = 60 \text{ м. м.}$

Из - за го - ри ві-теръ по - ві -
ва - е, Ко - - - ро - лен - ка
жур - ба об - ні - ма - - - е.

Иzza гори вітеръ повіває;
Короленка журба обнімає.
Въ Короленка та жінки немає,
Въ Короленка дочка Катерина —
Вона ёму лиха наробила,
Ивася сина породила;
Въ китаечку ёго исповила,
Шпилечками ёго зашпилила,

Та въ криниці взяла затопила.
Шпшиною ёго пристромила.
Буйнимъ вітромъ тай приговорила.
«Повій, вітре, зъ глибокою яру,
Та нажени чорненькую хмару,
Та занеси криниченьку каломъ:
Щобъ туди люди не ходили,
Изъ криниці води не носили.
Ивася тай не розбудили
И батеньку тай не доложили.

№ 33.

♩ = 50 м. м.

Чер-во - на - я ка - ли - - нонь - ка,
На-яръ во - ду схи - ли - - ла - ся,

чер-во-на - я ка - - - ли - нонь - ка
на яръ во'ду схи - - - ли - ла - ся,

на яръ во - ду — схи - - ли - ла - ся.
де дів - чи - на жу - - ри - ла - ся.

Червоная калинонька
На яръ воду схилялася,
Де дівчина журилася,
Що безъ доли родилася,
А безъ щастя за-міжъшла.
«Ой піду я гукаючи,
Свою долю шукаючи;
Ой піду я до Дунаю,

Крикну дуже не помалу.
Обізвалась моя доля,
По тімъ боці синього моря:
Не журись дівчино моя,
Бо ось де я доля твоя,
Не журись дівчино прекрасна,
Бо ось твоя доленька безщасна.
Пливи, доле за водою,
А я буду за тобою
Припливемо до бережка,
Та сядемо на пісочку,
Та спинемо по листочку
До рідниці, до родочку.

№ 34.

$\text{♩} = 100 \text{ м. м.}$

Ой пі-ду я, пі - - ду, до-ломъ до-ли
но - ю, до - ломъ до-ли - но - ю.

Ой піду я, піду,
Доломъ долиною, 2.
Ой стопчу я, зломлю
Рожу зъ калиною. 2.
Вітеръ повіває,
Рожа процвітає, 2.
Підъ моїми воротами
Свистілонька грає. 2.
Мене мати лає
Гулять не пускає. 2.
Ой хочъ отрадуся,
Тай нагуляюся. 2.

Якъ пройду до дому,
Нароблю гомону. 2.
Якъ будуть лаяти,
Такъ буду плакати; 2.
Якъ будуть навчати,
То буду любчати, 2.
А якъ будуть бити,
Буду говорити: 2.
Ще я не старая,
Ще я не гуляла, 2.
Ще я молоденька,
Гуляти раденька, 2.
А якъ стара стану,
Гулять перестану, 2.
А якъ стара буду,
Гуляти забуду 2.
А якъ лихо йметьця
Гуляти минетьця. 2.

№ 35.

♩ = 72 м. м.

Підъ на-шо-ю сло-бо-до - - ю ро-де жи-то

зъ ло - бо-до-ю ро-де жи-то зъ ло - бо-до-ю.

Підъ нашою слободою
Роде жито зъ лободою. 2.
Тамъ дівчина жито жала,
Малі снопики в'язала. 2.
Де не взявся козаченько
На воронімъ кониченьку. 2.
— Годі, годі, дівча, жати,
Малі снопики в'язати. 2.
З'їхавъ козакъ на могилу,
Пустивъ коня й на долину. 2.
Пустивъ коня на долину,
А самъ заснувъ на годину. 2.
Де не взялась дівчинонька,
Та вирвала травиченьки, 2.

Та вдарила козаченька
Та вдарила й по личеньку. 2.
— Годі, годі, козаць, спати
Та вже жъ коня не видати. 2.
Пшли Турки зъ Татарами,
Взяли коня зъ поводами. 2.
Мене Турки добре знають,
Вони жъ мене не займають. 2.
Візьмуть коня — другий буде,
Тебе жъ візьмуть, то й не буде! 2.

№ 36.

Ой заржи, заржи, во - ро - ний — ко - ню,

на круту го - ру йду - чи — Ой згадай, зга - дай —

сер - це дів - чи - но, сні - дан - ня го - ту - ю - чи.

Ой заржи, заржи, вороний коню,

На круту гору йдучи;

Ой згадай, згадай, серце дівчино,

Снідання готуючи.

Якь готувала, важко здихала,

Жалібно заплакала:

«Ой колибъ тобі такъ у дорозі,
Якъ мни небозі,
Ой колибъ тобі, якъ теперъ мни
Ся біда докучила,
То ти бѣ поіхавъ, тай не барився,
Щобъ я не скучила.

№ 37.

Ой у по - лі край до-ро - ги та пше-ни-чень-ка

я - ра. Гей тамъ мо-ло - да та дів-чи -

нонь - ка та пше-ни - чень - ку жа - ла.

Ой у полі край дороги
Пшениченька яра,
Тамъ молода дівчинонька } 2.
Пшениченьку жала.

Та болять ручки, та болять ніжки,
Та пшениченьку жнучи,
Та-вжежъ мині надокучило } 2.
Та миленького ждучи.

Та нема жъ мого миленького,
Та нема жъ мого пана,
Та вжежъ моя постіль біла }
Щлочкомъ припала. } 2.

Та нема жъ мого миленького,
Та нема жъ мого сонця,
Та вжежъ міні надокучило }
Сидячи въ віконця. } 2.

Гей изъ-за гори, изза кручи
Скриплять вози йдучи,
Вози скриплять, ярма риплять, }
Воли ремигають. } 2.

По переду мій миленький
Въ сопілочку грає,
Сопілочка зъ барвіночка
Калинове денце, —
Вийди жъ мила чорнобрива
Потішъ мое серце!

№ 38.

♩ = 104 м. м.

8va

Ой пішовъ ми - лий за — лісь - за — лісь,

8va

чор-ни і бро - ви за нісь за нісь, та чорни і

8va

бро - ви за - нісь за - - нісь.

Ой пішовъ милий за лісь, за лісь:

Чорни брови занісь, занісь. 2.

Ой пішовъ милий за діброву:

Занісь свою тиху мову. 2.

Ой не таєъ міні за бровами,

Яєъ за вірними словами 2.

Ой пішовъ милий за річками:

Засталася зъ діточками. 2.

Ой сидить мила край віконця,
Виглядає свого сонця.
Та виглядає запорожця.
Ой не самъ запорожець їде:
Дев'ятеро коней веде; 2.
На десятому, вороному
У жупані голубому,
Самъ у жупані голубому.

№ 39.

$\text{♩} = 132 \text{ м. м.}$

Ой тамъ на го - рі сто-ять два ду - би;

Ой схи-ли-ли - ся вер - хи до ку - ши.

Ой тамъ на горі
Стоять два дуби —
Ой схилюся
Верхи до купи.
А на тихъ дубахъ
Сидять голуби:
И цілуютця, и милуютця,
И крилечками обнімаютця.
Ой де не взявсь
Стрілець молодець —
Голуба убивъ,
Голубку вловивъ.
Сховавъ голуба
Підъ ожиною

Голубку назвавъ
Вінъ дружиною.
Принісъ до дому,
Пустивъ до долу,
Насипавъ пшениці,
Поставивъ водиці.
Пшениці не дзюба
Водиці не п'є,
Та підъ ожину
Плакати пде.
— Ой голубе сивъ,
Колибъ ти оживъ
Хочъ би ти не чувъ,
Аби живий бувъ:
Я-бъ твої крила
Позолотила
Я бъ твої очіці
Накарувала,
Тебе самого
Намаювала,
Намалювала
На стіні прибила,
Ой на тій стіні,
Де сидіть миці,
На тій кроваті,
Де спочивати.

№ 40.

$\text{♩} = 80 \text{ м. м.}$

Ой у - же ве - чіръ, тай по - ве - чо -
рі - - ло, А вже жъ мое сер - - день-ко
тай по - ве - се - ли - - ло. А вже жъ мо-е
сер - - день-ко тай по - ве - се - лі-ло.

Ой уже вечеръ, тай повечоріло,
А вже жъ мое серденько тай повеселіло. 2.
Ой прийди, прийди, хрещатий барвінку,
Однину я сінечки, впуцу у комірку. 2.

А якъ выпускала, то все цілувала,
Якъ выпускала, то слізно ридала. 2.
Ой колибъ я, серденько, та малярства знала,
Тобъ я твое личенько тай намалювала. 2.
Тобъ я твое личенько тай намалювала,
Тобъ я твої брівоньки тай нарисувала. 2.

№ 41.

$\text{♩} = 88 \text{ м. м.}$

Ка - ли - но — — ма - ли - но, чо - му
по чор - ні - - - ла, чи ві - тру бо - іс -
- ся, чи до - щу ба - жа - ешъ?

Калино-малино, чому почорніла?
Чи вітру боїся, чи дощу бажаєшъ?
Я й вітру боюся и дощу бажаю;
Кого вірно люблю, зъ тимъ и уміраю.
Ой умру я, мила, а ти будешъ жива,
Не забувай, мила, де моя могила.
А моя могила край синього моря;
Полягли любові и щира розмова!

Не йди на могилу, не махай рукою,
Скажуть вороженьки, що я живъ зъ тобою;
Не йди на могилу, не кидай землею,
Бо й сама ти знаешъ, якъ тяжко піть нею.

№ 42.

$\text{♩} = 96 \text{ м. м.}$

Ой ти дів - чи - но, гор - да та
пиш - - - на, чомъ ти до ме - - - не
зъ ве - чо - ра не вий - шла.

Ой ти дівчино, горда та пишна!
Чомъ ти до мене зъ вечора не вийшла?
— Ой якъ я маю до тебе ходити,
Коли насъ будуть вороги судити.
— Ой нехай судять, якъ розуміють;
Прийде тая годинонька, вони поніміють.
Ой нехай судять, якъ сами знають, —
Прийде тая година, вони перестануть.

— Ой мні мати такъ заказала,
Щобъ я зъ тобою нігде не стояла;
Ой мені батько такъ нарікає,
Що вінъ мене, серце мое, та вірно кохає.

№ 43.

♩ = 66 м. м.

Ой одъ Ром - на до Пол - та - ви би - та - я до -

ро - га : Ту - ди пі - - шла

по - і - ха - ла лю - ба - я роз - мо - ва.

Ой відъ Ромна до Полтави
Битая дорога:
Туди пішла, поїхала
Любая розмова,
Тай випала зъ-підъ коника
Золота підкова.
«Вернись, вернись, мій миленький,
Любая розмова!»
Йшли корови изъ діброви,

Овечки изъ поля —
Заплакала дівчинонька,
Край козака стоя:
«Ой куди ти тай полинешъ,
Сизокрпий орле?
Ой хто жъ мене на чужині
Безъ тебе пригорне?»
— Пригортайся, дівчинонько,
Икъ сѣму та къ тому
Та не кажи сії правди
Та мнї самому. —
Вона ёму одказала;
«Не буду, не буду —
Ой за твоїмъ товаришемъ
Тай тебе забуду.»

№ 44.

Ой га - ю, мій га - - ю,
гу-стий не — про-гля - ну; що на те - бе,
га - ю и ві-теръ не ди - ше.

Ой гаю, мій гаю,
Густий — не прогляну,
Що на тебе, гаю,
И вітеръ не дине.
Ой братъ до сестриці
Часті листи пише:
— Чи привикла, сестро,
Зъ чужимъ родомъ жити?
«Не привикла, брате;

Треба привикати.
Далеко відь роду,
Нічимъ нагазати.
А що я до роду,
Прийду черезъ воду;
Въ броду замочуся,
Въ роду обсушуся,
Таки зь своїмъ родомъ
Не наговорюся.
Ой, брате мій, брате,
Де нецьки узяти?
Ніде не кушити,
А ні заслужити:
Ой хиба жь намъ, брате,
Маляра наняти,
Та нецьку ріднецьку
Ой намалювати.

№ 45.

$\text{♩} = 96 \text{ м. м.}$

Жур-ба жъ мо - я, жур - ба рос - про - кля - -
та - - я му - чить ме - не вья - -
- ле, зъ бі - лихъ ні - гъ ва - литъ.

Журба жъ моя, журба роспроклятая,
Мучить мене, вьяле, зъ білихъ нігъ валить.
А я жъ тій журбі та й не подаюся,
Ой піду жъ я до шинкарки, горілки напьюся.
«Шинкарочко мила, повірь меду й пива,
Повірь меду й пива, горілки піввідра.»
— «Козаченьку бравий! не веліла мати,

Не веліла мати на-бірць розвіряти,
А веліла жь мати тебе роспитати:
Коли ти жонатий, поїзжай до дому!
Коли жь не жонатий, лягай спать зо мною!»
—«Шингарочко мила! Якъ же жь я не жонатий:
Есть у мене жінка ще й діточокъ двое,
Ще й дітокъ двое — маленькі обое,
Ще й діточокъ двое — маленькі обое!
Есть у мене жінка та не до любові,
Що не біле лпчко, що не чорні брови.
— Козаченьку бравий, наша доля рівна:
Вь тебе нема жінки, вь мене чоловіка.

№ 46.

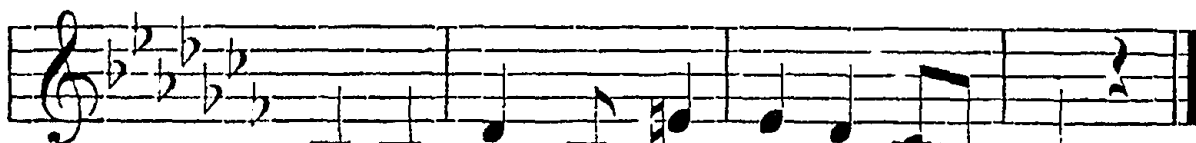
♩ = 72 м. м.

Ой пла - ва-ла та ле-бі-донь-ка на си -

нє - му мо - рі, Ой тамъ пас - ли чор-но -

мор-ці въ чис - стімъ по-лі ко - ні.

Ой плавала та лебідонька на синьому морі,
Ой тамъ пасли чорноморці въ чистімъ полі коні.
Ой крикнула та лебідонька на синьому морі,
Заплакали чорноморці та объ своїмъ горі.
Ой крикнула та лебідонька, море переплівши;
Заплакали чорноморці, коней погубивши.
Иде отаманъ та дорогою, ще й пісні співає;
Приїжджає до курія — ажъ коней немає!
Ой десь же ви та пани-браття, все й у карти грали,

Що ви коні козацькіі навіки втеряли.
Ой годі жъ вамъ та нани-браття, годі журитися,
Ходімъ лучче до шинкарки горілки нанитися.
Шинкарочка та молодая тому и зраділа.
Наспала цеберъ меду, да и сама сіла.

№ 47.

$\text{♩} = 88 \text{ м. м.}$

Чо - го се - ле - зень смутенъ, не - ве -

сель? Гей та якъ же ме - ні

ве - се - ло - - му быть.

Чого селезень смутенъ, невесель?
Гей та якъ же мині веселому быть.
Ой якъ же мині веселому быть,
Веселому быть, одрадосному, —
Що вчора була утінка моя
Сёгодня нема, — застреленая!
Коли бъ на воді, то бъ не жаль мині, —

А то на горі, въ шовковій траві!
Чого сей козакъ смутенъ, невесель,
Смутенъ, невесель, неодродосенъ?
— Ой якъ же мині веселому быть,
Веселому быть, одрадосному?
Що вчора була дівчина моя,
Сёгодня нема, — засватаная.
Колибъ на село, то бъ не жаль було!
А то черезъ двіръ, та й товаришь мій!
По воду иде, добридень дае,
Зъ водою иде, жалю завдае.
— Здорова була, дівчино моя,
Чужа, не моя, товаришова!
Дівчино моя, засватаная,
Чого жъ ти така заплаканая?
«Того жъ я така заплаканая,
Що за нелюба засватаная.»
— Дівчино моя, зарученая,
Чого жъ ти така замученая? —
«Того жъ я така замученая,
Що за нелюба зарученая.

№ 48.

$\text{♩} = 88 \text{ м. м.}$

Ой ти се - - ле - зень сму-тенъ
не - - ве - сель. Гей а - якъ же - - ё-
му — ве - се - ло - му быть.

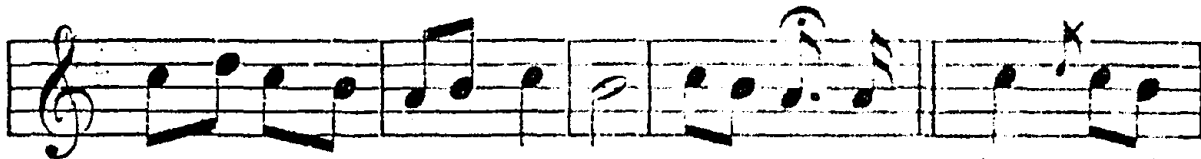
The image shows a musical score for a song. It consists of three staves of music written in a single system. The first staff begins with a treble clef, a key signature of three flats (B-flat, E-flat, A-flat), and a 2/4 time signature. Above the first staff, there is a tempo marking: a quarter note followed by an equals sign and the text '88 м. м.' (88 measures per minute). The lyrics are written below the notes. The first line of lyrics is 'Ой ти се - - ле - зень сму-тенъ'. The second line is 'не - - ве - сель. Гей а - якъ же - - ё-'. The third line is 'му — ве - се - ло - му быть.' The music ends with a double bar line at the end of the third staff.

№ 49.

$\text{♩} = 80 \text{ м. м.}$

Та хо-ди-ла У - ля-ноч - ка по ме - жі,

чер-во-ни - і че-ре-вич-ки на но - зі. Стій, ду-бе,

зе-ле-ній, на ду - бо - ві жо - лу - ді, Вь чистімь по-лі

ро-са впала, на у-ли-ці Ку-па - ла на Йвана.

Та ходила дівчинонька (*) по межі —
Червоні черевички на нозі.

Стій, дубе, зеленій,
На дубові жолуді,
Въ чистімъ полі роса впала,
На улиці Купала
На Йвана.

Червоні черевички на нозі,
Що покупивъ казаченько (*) на торзіи.

Стій, дубе... и д.

Носи, носи, дівчинонько, здорова,
А я тобі не скажу ні слова.

Стій, дубе... и д.

Та Петрівочка минаетця,
Сива зозуленька ховаетця.

Стій, буде... и д.

А чи було літо, чи не було —
Чомусь воно мині не докучило,

Стій, дубе... и д.

Що я молодая не гуляла,
Що я челядонька не видала.

Стій, дубе... и д.

Мене моя мати не пускала,
Та й у комірочку зачиняла.

Стій, дубе... и д.

Та й у комірочку зачиняла,
Золотимъ замочкомъ замикала.

Стій, дубе... и д.

Золотимъ замочкомъ замикала,
А замикаючи приговорювала:

Стій, дубе... и д.

(*) Уляночка, Василечко — або яке друге именья.

Оттуть сиди, доню, въ коміроці,
Поєи розійдутця вечерниці

Стій, дубе... н д.

А я въ коміроцьку підкопалася,
Пішла на улицю, нагулялася.

Стій, дубе... н д.

№ 50.

$\text{♩} = 112 \text{ м. м.}$ *asse -*

Скри-плять мо - і во - рі-теч-ка на мо-розъ

- ler. ritard.

на мо-розъ — — на мо-розъ, на мо-розъ—

Скриплять мої ворітєчка
На морозъ, на морозъ; 2.
Горить мое біле личко —
(або: Ой хмаритьця, негòдитьця)
Либонь буде дощъ. 2.
Ой дощїку, поливайчику,
Поливай, поливай; 2.
Козаченько до дівчиноньки (*)
Прибувай, прибувай. 2.

(*) Олександрочко до Марусеньки — або друге именья.

Ой радъ же бѣ я поливати —
Хмароньки нема; 2.
Ой радъ же бѣ я прибувати —
Ниченька мала. 2
Ой надівай, дівчинонько,
Плахту дрібничку: 2.
Поведе тебе козаченько
У нову світличку; 2.
Ой надівай, дівчинонько,
Плахту коврову: 2
Поведе тебе козаченько
У нову коморю. 2
Ой напинай, козаченьку,
Холодокъ, холодокъ, 2
Щобъ не згорівъ у дівчиноньки
Біленький видокъ. 2
Колибъ моя дівчинонька,
То бѣ я ї напинавъ, 2
Коли бѣ моя довішняя,
То бѣ я ї цілувавъ, 2
Цілувавъ би, милувавъ,
За себе бѣ узявъ. 2.

№ 51.

$\text{♩} = 88 \text{ м. м.}$

Изъ - за го - ри ві-теръ ві - - е,
ка-ли-на не спі - - - е; ко - закъ дів - ку
вір-но лю - бить, за-ня - ти не смі - е.

Изъ-за гори вітеръ віє, калина не спіє;
Козакъ дівку вірно любить, — заняті не сміє.
Тимъ я її не займаю, що сватати маю;
Тимъ до неї не горнуся, що слави боюся.
Не бійсь слави, не бійсь слави, не бійсь поговору:
Я за славу сама стану, ще й виговорюся.
Ой зъ-за гори изъ-за кручи орли вилітають;
Не зазнаю я роскоші, — вже й літа минають.

Запрягайте коні въ шори, коні воронні,
Доганяйте літа мої, літа молодні!
Чи догнали, не догнали въ калцновімъ мості:
Вернітеся, літа мої, хочъ до мене въ гості!
Не вернемось, не вернемся, не знаємъ до кого;
Не вміли насъ шанувати, якъ здоровъя свого.

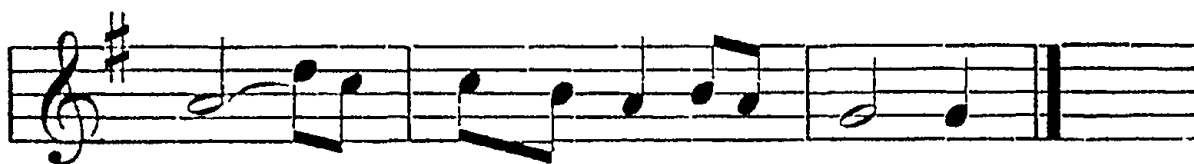
№ 52.

Ой и - шовъ я у-ли-це - ю, гук-нувъ,

підійшовъ я підъ две-реч-ки, стук-нувъ; Пі-дій -

шовъ я підъ две-реч-ки, стук-нувъ.

Ой ишовъ я улицею, гукнувъ,
Підійшовъ я підъ дверечки, стукнувъ. 2.
Ой не стукай, мій милий, не стукай,
Кажу тобі, що иншої шукай. 2.
Ой ишовъ я поузь тестину хату,
Загубивъ я зъ постола залату: 2.
Ой вернуса залати шукати —
Чи не вийде дівчинонька зъ хати. 2.
Ой ишовъ я поузь тестину пустку,
Загубивъ я вишивану хустку: 2

Ой вернуся хустини шукати —
Чи не вийде дівчинонька зъ хати. 2.
Ой ишовъ я поузъ тестини сѣни,
А у тестя вечеряти сѣли. 2.
А хочъ дайте, хочъ не дайте їсти,
Аби мнѣ край дѣвчини сѣсти; 2.
А хочъ дайте, хочъ не дайте ложки,
Аби мнѣ посидѣти трошки. 2.

№ 53.

$\text{♩} = 96 \text{ м. м.}$

За сви-ста - ли ко - за-чень-ки въ походъ зъ-полу-

но - - чи; за-пла-ка-ла Ма - ру-сень - ка

сво - - і яс - ні о - чи.

Засвистали козаченьки въ походъ зъ-полуночи;

Заплакала Марусенька свої ясні очи.

— Не плачь, не плачь, Марусенько, не плачь, не журися,

За своёго миленького Богу помолися.

Стоить місяць надъ горою, та сонця немає;

Мати сина въ доріженьку слізно провожає.

— Прощай, милий мій синочку, та не забавляйся:

За чотири неділеньки до-дому вертайся.

— Ой радъ би я, матусенько, скоріше вернутьця,

Та вже щось мій вороненький въ воротяхъ сніткнувся.
Ой Богъ знає, коли вернусь, въ якую годину:
Прийми жъ мою марусеньку, якъ рідну дитину,
Прийми її, матусенько — всі у Божій волі:
Бо хто знає, чи живъ вернусь, чи ляжу на полі.
— Ой рада бь я Марусеньку за рідну прийняти,
Та все не такъ вона мене буде шанувати.
Ой не плачте, не журітесь, въ тугу не вдавайтесь —
Загравъ мій кінъ вороненький, назадъ сподівайтесь.

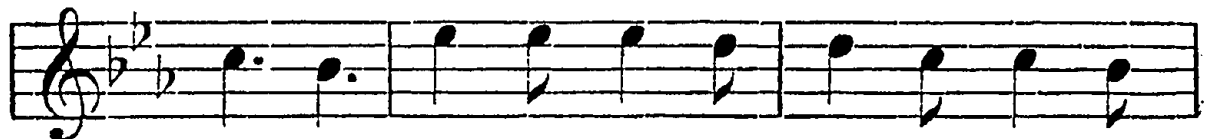

№ 54.

$\text{♩} = 72 \text{ м. м.}$

За-сви-ста - ли ко - за-чень-ки въ походъ зъ-полу-

но - чи; За - пла - ка - ла Ма - ру - сень - ка

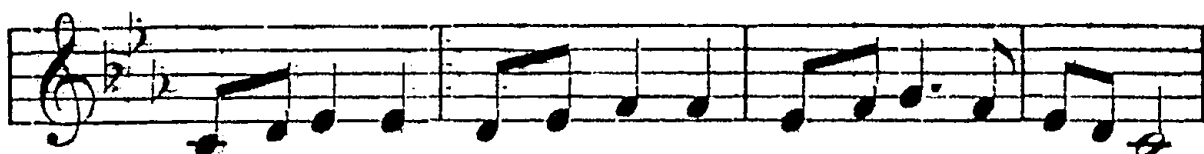

сво - і яс - ні о - чи.

№ 55.

Те-че річка не-ве-личка зъ вишневого са-ду;

Кли-че ко-закъ дів-чи-нонь-ку къ со-бі на по-ра-ду;

Кли-че ко-закъ дів-чи-нонь-ку къ со-бі на по-ра - ду.

Тече річка невеличка зъ вишневого саду;
Кличе козакъ дівчиноньку къ собі на пораду. 2.
— Порадь мене, дівчинонько, якъ рідная мати:
Ой чи мині женитися, ой чи тебе ждати? 2.
— Ой я жъ тебе, козаченьку, й ражу и не ражу:
Я зъ тобою вечіръ стою, на иншого важу. 2.
— Бодай тебе, дівчинонько, зъ твоею радою!
Я до тебе зъ щиримъ серцемъ, а ти зъ неправдою. 2.

Бодай же ти, дівчинонько, тоді заміжъ вийшла,
Якъ у полі, край дороги, рута яра зійшла! 2.

— Бодай же ти, козаченьку, тоді оженився,
Якъ у млині на камині кукіль уродився. 2.

Дівчинонька догадалась, руту посіяла:

Дощі пійшли, рута зійшла, дівка заміжъ вийшла; 2.

А у млині, на камині кукіль не вродився,

Козакъ старий — літа пройшли, а ще й не женився. 2.

№ 56.

$\text{♩} = 88 \text{ м. м.}$

Дів - чи - нонь - ко, су - хо - тонь - ко
Ка - жуть лю - де, що не бу - дещь

ТИ МО - Я,
ТИ МО - Я. Ка - жуть лю - де, и самъ

acceler.
ба - - чу, не разъ не два не день пла - чу

за то - бо - ю, дів - чи - но мо - я,
за то - бо - ю, ко - ха - на мо - я.

Дівчинонько, сухотонько ти моя,
Кажуть люде, що не будешь ти моя,

Кажуть люде, и самъ бачу,
Не разъ не два на день плачу
За тобою, дівчино моя.
За тобою, кохана моя.

Ой на гору, мій миленький на гору,
А я тебе оченьками провожу,
Каренькими оченьками,
Чорненькими брівоньками,
Дрібненькими слізоньками. 2.

Низомъ, низомъ, мій миленький, низомъ —
Закидано доріженьку хмизомъ:
Заклидали вороженьки
Усі мої доріженьки,
Щобъ я тебе не любила,
Щобъ до тебе не ходила.

Яромъ, яромъ, мій миленький, яромъ —
Перелито доріженьку чаромъ:
Перелили вороженьки,
Усі мої доріженьки,
Щобъ я тебе не любила,
Щобъ до тебе не ходила.

Черезъ гору орелъ воду носе,
Дівчинонька козаченька просе:
«Козаченьку, голубчику,
Ой вернися ти за мною,
Помандрую я зъ тобою. 2.

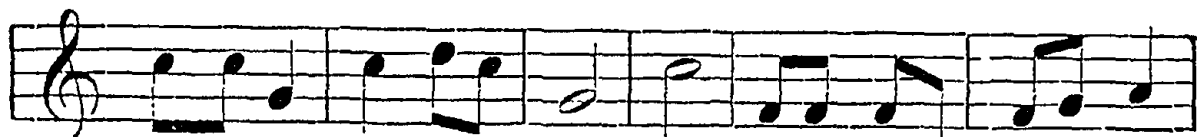
Ой вернися, мій милий, вернися,
Есть у мене горілка, напийся.*
— Не хочу я вертатися.
Горілочку випиватися;
Лучче було бъ та й не знатися,
Ніжъ тепера та й розстатися.

№ 57.

$\text{♩} = 96 \text{ м. м.}$

И лю-блвѣ, и ко-хавѣ со - бі дѣв - чи-ну мавѣ,

А теперѣ по - ки - да - ю. По-ви-да - ешь ме-не,

сер - де - нят - ко мое, Ой кому жѣ при ру - ча-ешь.

И любивѣ, и кохавѣ, собі дѣвчину мавѣ,

А теперѣ покидаю.

— Покидаешь мене, серденятко мое,

Ой кому жѣ приручаешь?

— Приручаю тебе, серденятко мое,

Та единому Богу;

А самъ я поїду, а самъ поїду

Въ велику дорогу;

Буду писати и пересилати

Сизими орлами.

— Ой десь ти живешъ, серденятко мое,
Поміжъ ворогами.

Ой я не тая та криниченька
Поміжъ дорогами, —

Хто йде, не мине, — водиці нап'єтця, } 2.
Водиці нап'єтця.

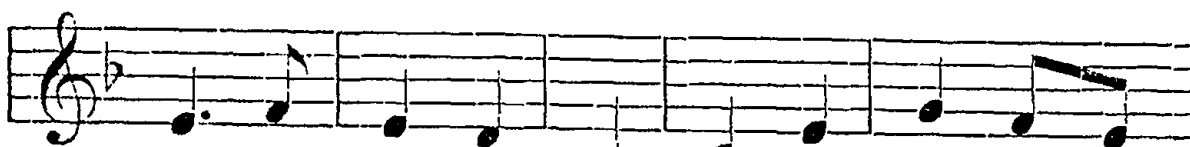
Хто не зхоче, серденятко мое,
Зъ мене насмієтця.

№ 58.

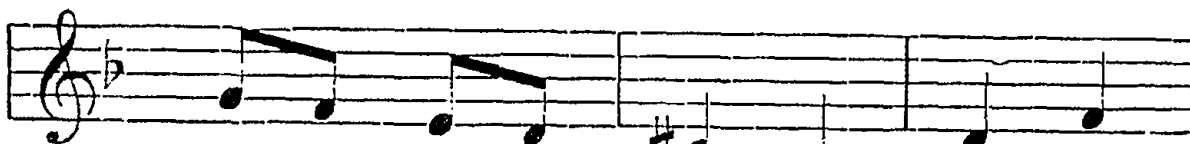
♩ = 96 м. м.

Ой снігъ и - де, та ме - те - ли - ця до - ріж -

ка сте - лет - ця; Десь мій ми - лий,

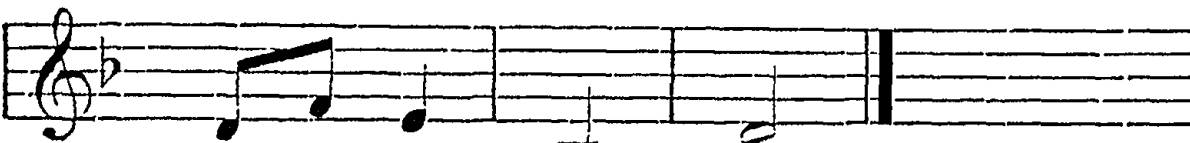
го - лу - бонько си - вий, въ сте - пу

во - ло - чит - - - - - ця.

У дів - - - - чи - ни, по карай - ё - го

бо - - - - - же.

Ой свігъ иде, та метелиця —
Доріжка стелеця.
Десь мій милий, голубонько сивий,
Въ стену волочитця.

Ой якъ же вінъ у дорозі —
Поможи ёму, Боже;
А якъ же вінъ у дівчини —
Покарай его, Боже.

№ 59.

Позволь, батьку о - та ма - - не, намъ на

The first musical staff is in G minor (one flat) and 2/4 time. It contains the first line of the melody with lyrics: "Позволь, батьку о - та ма - - не, намъ на".

ба - - шті ста - ти, не по-зво - лимъ мо-ска-

The second musical staff continues the melody with lyrics: "ба - - шті ста - ти, не по-зво - лимъ мо-ска-".

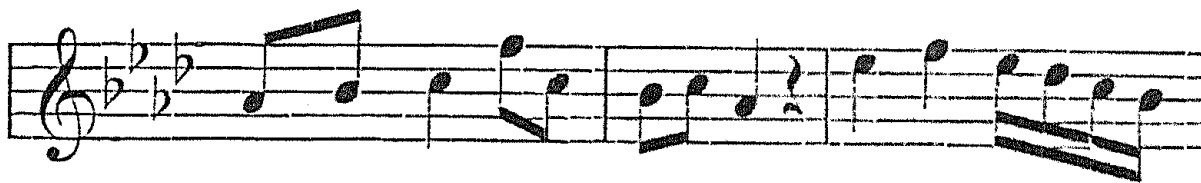
ле ві січъ ру і - но - ва - ти.

The third musical staff concludes the melody with lyrics: "ле ві січъ ру і - но - ва - ти." and ends with a double bar line.

№ 60.

На - сту-пи - ла чор - на хма - - - ра,

ставъ дощъ на - кря на - ти; за - хо-див - ся

панъ Те ке - лій січъ ру і - но - ва - ти.

№ 61.

♩ = 52 м. м.

Ой чомъ, со-ло - вей - ку, ра-но не ще-

бе - чешъ, хи - ба - го - ло - су не

ма - ешь? Томъ ти, ко - за - че, молодъ не же-

нив-ся, хи-ба долень - ки не - ма-ешь?

№ 62.

♩ = 60 м. м.

Ла - е ме - не мо - я ма - ти, ла - е

Во - на жъ мо - го го - рень - ка не зна - е.

№ 63.

Щось у лі - сі гу - ка - е, Щось у
лі - - сі гу - ка - е.
КІНЕЦЬ.

The image shows a musical score for a piece numbered 63. It consists of three staves of music written in a single treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a 2/4 time signature. The lyrics are in Ukrainian and are placed below the notes. The first staff contains the first line of the melody, the second staff contains the second line, and the third staff contains the third line, ending with a double bar line. The lyrics are: "Щось у лі - сі гу - ка - е, Щось у лі - - сі гу - ка - е." followed by "КІНЕЦЬ." (The End).

	№
Віють вітри, віють буйні	10.
Віють вітри, ще й буйнесенькі	28.
Всі курочки до купочки.	27.
Головонько моя бідная	26.
Дівчинонько, сухотонько ти моя.	56.
Журбо жь моя, журбо	45.
Засвітали козаченьки	53 и 54.
Зеленее жито, зелене	16.
Изъ-за гори вітеръ віе	6.
Изъ-за гори вітеръ віе	51.
Изъ-за гори вітеръ повіває	32.
И любивъ, п кохавъ	57.
Калино-малино, чому почорніла	41.
На горі, горі, ідуть мазури	24.
Не топила не варила	8.
Ой Боже мій, Боже, на що я вродився	15.
Ой вийду я на улицю	7.
Ой викопая криниченьку	2.
Ой гай мати, ой гай мати.	14.
Ой гаю мій, гаю	44.
Ой горе, горе, що чужа україна.	3.
Ой дівчино, подруженько	30.
Ой заржи, заржи, воропий коню.	36.
Ой зачула моя доля	29.
Ой пішовъ я улицею, гукнувъ.	52.
Ой колись була роскінь, воля	19.
Ой на горі васпички зходять.	20.
Ой на горі жито	17.
Ой не шуми, луже	5.
Ой одъ Ромна до Полтави.	43.
Ой пішовъ милнй за лісь	38.
Ой піду я, піду	34.
Ой плавала та лебідонька	46.
Ой послала мати Катрю	18.

	№
Ой снігъ иде та метелиця	58.
Ой сівъ, запивъ	9.
Ой та вітеръ повіває	4.
Ой тамъ на горі	39.
Ой ти дівчино	42.
Ой тонкая хмелинчюка	11.
Ой уже вечеръ, та й повечеріло	40.
Ой у полі край дороги	37.
Ой у полі криниченька	13.
Ой я зъ роду чумакою	1.
Охъ и гаю мій, гаю	12.
Ідъ нашою слободою	35.
Скриплять мої ворітчка	50.
Та наступає чорная хмара	21.
Та ходила Уляночка по межі	49.
Тече річка невеличка	55.
Туга мні за тугою	31.
У полі могила	25.
Червоная калинонька	33.
Чого селезень смутенъ невесель	47 и 48.
Що по горахъ сніги лежать	22.
Якъ пішовъ я до дівчини	23.

Пісні зъ одними голосами:

Лае мене моя мати, лае	62.
Наступала чорна хмара	60.
Ой чомъ соловейку	61.
Позволь, батьку-отамане	59.
Щось у лісі гукає	63.

